

Το θαύμα, της Ρ. Τ. Παλάσιο

04/01/2015

[ΒΙΒΛΙΟ](#), [Εφηβικά-Νεανικά](#), [Παρουσιάσεις](#), [Πρωτοσέλιδα](#)

Γράφει ο **Απόστολος Πάππος**

Τίτλος: Το θαύμα
Συγγραφέας: R. J. Palacio
Μετάφραση: Μαρίζα Ντεκάστρο
Εκδόσεις: Παπαδόπουλος

Ο Αύγουστος είναι δέκα ετών και θα πάει στην Α' Γυμνασίου. Η ιδιαιτερότητά του βρίσκεται εγκαθιδρυμένη στο πιο εμφανές σημείο του εαυτού. Στο πρόσωπό του. Γεννήθηκε με στοματοπροσωπικό σύνδρομο, ένα είδος δυσμορφίας που τον έχει αναγκάσει να περάσει το χειρουργικό κατώφλι κάμποσες φορές, χωρίς όμως εμφανές αποτέλεσμα. Η εμφάνιση του προσώπου του δε θα γίνει ποτέ “φυσιολογική”.

Η εκπαίδευσή του όλα αυτά τα χρόνια ήταν μέλημα της μητέρας του. Αυτή η αποστείρωσή του από τους υπολοίπους συνομηλίκους του στέρησε το συγχρωτισμό μαζί τους αλλά κυρίως εκείνη την κοινωνικοποίηση που απαιτούσε δυο και τρεις φορές η ιδιαίτερη μορφή του.

Τώρα όμως πρέπει να πάει σχολείο. Να δει τον κόσμο με τα μάτια του. Να τον δει ο κόσμος με τα δικά του. Να δει το πρόσωπό του και να αντανakλαστούν όλες οι αλήθειες του. Οι δικές του και του κόσμου. Ο διευθυντής, ο κύριος...Κωλαράκης, ο κύριος Μπράουν, οι υπόλοιποι καθηγητές, οι συμμαθητές του. Ένας κόσμος ολόκληρος που παρατηρεί τη δύσμορφη...μούρη του. Και πώς να μην το κάνεις!

Η πρωτοπρόσωπη αφήγηση της συγγραφέως μέσα από διάφορα πρόσωπα έχει πολύ χιούμορ. Κι αυτό είναι ένα όπλο κόντρα στον μελοδραματισμό και τις ηρωικές εκπτώσεις που “απαιτεί” το πρόσωπο του ήρωα. Λόγος κατανοητός, διάλογοι ζωντανοί, εξέλιξη ρέουσα μέσα σε μια σχολική χρονιά, από την πρώτη γνωριμία μέχρι την...αποφοίτηση! Το βάρος του Αύγουστου, του Όγκι όπως τον φωνάζουν, είναι μεγάλο. Το δικό τους δυσανάλογο σηκώνουν οι γονείς του, η αδερφή του, οι φίλοι του, ο περίγυρός του.

Θέμα δύσκολο το προς διαπραγμάτευση από τη συγγραφέα. Πόσοι φοιτήσαμε, περπατήσαμε, καθίσαμε δίπλα σε έναν μοναχικό, αδέξιο κοινωνικά, άνισο άνθρωπο; Πολλοί ίσως. Σε έναν άνθρωπο με παραμορφωμένο πρόσωπο που μέχρι τα 13 του δε γνώρισε σχολείο, φίλους, παρέες, όμως μάλλον ελάχιστοι. Κι εκεί ξεπροβάλλει η ουσία που κατά τη γνώμη μου ξεπηδά από τα ρητά του κυρίου Μπράουν, ενός εκ των καθηγητών του Αυγούστου.

“Αν έχεις επιλογή ανάμεσα στο να είσαι καλός ή να είσαι σωστός, διάλεξε καλός”

“Οι πράξεις σας είναι το μνημείο σας”

“Ακολούθησε απλώς τη μέρα και προσπάθησε να φτάσεις τον ήλιο”.

Διαβάζοντας το “Θαύμα” του Αυγούστου θα εντυφλήσετε ότι πάνω απ’ όλα είμαστε οι πράξεις μας, όσα κουβαλάμε μέσα μας αλλά σε καμία περίπτωση το πρόσωπό μας, όσο δύσμορφο κι αν είναι. Γιατί η δυσμορφία δε θα σε εμποδίσει ποτέ να είσαι καλός και να φτάσεις με σιγουριά τον ήλιο.

<http://www.elniple.com/%CF%84%CE%BF-%CE%B8%CE%B1%CF%8D%CE%BC%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CF%81-%CF%84-%CF%80%CE%B1%CE%BB%CE%AC%CF%83%CE%B9%CE%BF/>